

Phẩm 22: ĐỀ HỒ THÍ (27 bài kệ)

Phật Ca-diếp diệt độ
Con là đệ tử cuối
Học rộng biết khứ lai
Thường bỏn sẻn kinh pháp
Không nói cho Tỳ-kheo
Không chịu giảng cho người
Dù có người xin hỏi
Cùng chúng con luận bàn.
Nếu có Tỳ-kheo đến
Chỗ con để hỏi chuyện
Thì con lừa dối họ
Họ không hiểu, bực tức.
Chúng Tỳ-kheo đều giận
Buồn lo bèn khiển trách:
“Sao sển không giảng pháp
Nhân giả sống mãi sao?”
Đến khi sắp mạng chung
Lòng hối hận tự trách:
“Chưa từng giảng luận pháp
Đó là điều rất ác.”
Con tự biết sắp chết
Chỉ còn bảy ngày nữa
Tập hợp toàn chúng Tăng
Ngay khi ấy thuyết pháp
Ngày đêm giảng yếu nghĩa
Trừ bỏ tham, tật đố
Thuyết pháp chưa hoàn tất
Đã bỏ thân mạng chung.
Theo lời con phân biệt
Thính chúng rất vui mừng
Nhớ rõ suy tư nghĩa
Thay nhau cùng khuyến hóa.
Con thuyết pháp rất ít
Chúng hội nghe bảy ngày
Nhờ vậy được sinh Thiên
Vui hưởng các Thiên nhạc.
Thọ cõi trời vừa mãn
Trở lại làm thân người
Tại Ca-duy-la-vệ
Sinh vào dòng Thích vương
Xinh đẹp ai cũng kính
Được mọi người mến yêu
Ban của cải châu báu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đem bố thí tất cả.
Thấy con cháu hoàng tộc
Theo đạo là bỏ nhà
Con cũng muốn xuất gia
Bỏ nhà, cửa, ái dục.
Thế Tôn, Đấng Tối Thắng
Từ niệm, thương xót con
Đã nhiều phen khích lệ
Khuyên bảo con xuất trần
Con kính vâng lời Phật
Học giáo pháp thượng thừa.
Thưa Nhân giả, thân con
Bảy năm hành bố thí
Lúc ấy con tuệ thí
Hết bảy năm đó rồi
Sau đó làm Sa-môn.
Theo lời Bạc Thắng Trí:
“Bảy năm là lâu dài
Mạng người rất ngắn ngủi
Hôm nay đem bố thí
Ai giữ được thân mình.”
Nhờ Thế Tôn dạy bảo
Con liền làm Sa-môn
Nhân giả trong bảy ngày
Con cạo tóc xuất gia
Tin tưởng làm Sa-môn
Tu tập theo pháp Phật.
Suốt hai mươi lăm năm
Tâm lặng trong như nước
Bỗng khởi niệm tặc ác
Đắm nhiễm, nhớ việc nhà
Làm những điều tổn hại
Cũng bỏ luôn diệu pháp
Với y, rất hổ thẹn
Mong cầu việc lợi dưỡng
Hủy nhục cả họ hàng
Bị mọi người căm ghét.
“Việc ấy nếu không làm
Sẽ không bị thù hận
Đã có chí giữ tịnh
Há lại nhớ nhà cửa
Mong gia tộc thanh lương
Mê đắm trong tà lợi.
Phải nên bỏ ý kia
Trọn đời không lìa giới

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thà thân này bị chết
Chẳng sống mà oán hận
Ta nên tìm dao bén
Hủy bỏ thân mạng này.”
Liên cầm lấy kiếm dao
Đoạn trừ duyên ràng buộc
Cắt đứt cấu trược rồi
Tâm liền được giải thoát
Trọn lòng hành độ tha
Khiến người dân an định.
Nay hưởng quả Từ bi
Nên mau gặp pháp sáng.
Xưa tuổi thọ sắp hết
Giảng thuyết pháp vi diệu
Nhờ làm được điều này
Tâm tịnh, được giải thoát.
Bậc Thích tử thân túc
Nhược căn Tát-ba-đạt
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.*

M